

Læs dette, før du dør ;-)

JEG ER FØDT på Antoniehus den 7. juli 1969. Det afslører, at jeg ikke længere er en vårhare. For mig betyder det, at jeg med årene i stigende grad, er blevet mere bevidst om, hvad jeg bruger livet på og med hvem. Nogle læsere vil måske tænke "panik før lukketid", men jeg vælger at tage trænerkasketten på og kalder det "en time-out med justering af taktik før igangsættelse af 2. halvleg" :-). Derfor denne klumme med nogle inspirationsinputs fra uventet hånd, som jeg er faldet over, og som jeg sætter meget pris på. Måske de også er noget for dig?

Som jeg ser det, bliver vi alle født med et stort udviklingspotentiale. Hvor meget vi gennem livet får realiseret, er rigtig meget op til os selv - og så er der selvfølgelig omverdenen, som kan fremme eller hæmme os på vores (udviklings)vej.

Jeg ser livet som en fantastisk rejse - hvor der med jævne mellemrum kastes "grus i maskineriet", som skal håndteres - med livserfaring som output. Derefter er jeg på et lidt højere niveau - klog af skade - eller lykke - som tiden går.

I den analogi må mennesker, der har levet et langt liv og snart er på vej til at sige farvel, have en masse nyttig erfaring, som vi andre kan drage fordel af!

Den viden får du serveret lige her i Helsingør Dagblad. Jeg er ret taknemmelig for, at jeg blev opmærksom på "5

regrets of the dying" af Bronnie Ware, og den viden, den bibringer, påvirker mine værdier/overbevisninger og derfor følgende adfærd.

Ultra kort fortalt, så har en sygeplejerske på et hospice interviewet en hel del døende ældre mennesker om, hvad de fortrød i livet. Efter at have foretaget de mange interviews, tegnede der sig hurtigt et billede af specielt 5 temaer, som gik igen. Dermed var nøglen givet til de levende til, hvordan man kan justere tanker og gerninger i god tid og styre mod et frugtbart liv i pagt med egne ønsker og behov - I modsætning til et robotagtigt liv ud fra andres ønsker og behov.

DE 5 TING, som døende fortryder mest, er som følger: Nummer #5: Jeg ville ønske, at jeg havde tilladt mig selv at være mere lykkelig. Nummer #4: Jeg ville ønske, at jeg havde holdt kontakten med mine venner. Nummer #3: Jeg ville ønske, at jeg havde

haft modet til at udtrykke mine følelser. Nummer #2: Jeg ville ønske, at jeg ikke havde arbejdet så meget. Nummer #1: Jeg ville ønske, at jeg havde haft modet til at leve et liv, hvor jeg var mere tro mod mig selv.

Heureka! Stærke sager, tænkte jeg, da jeg blev bekendt med den krystalliserede livsvisdom, som jeg var så privilegeret at få i god tid, før jeg når min "udløbsdato". På den ene side kan de døendes ønsker lyde banale, på den anden siden kan jeg/man bruge et helt liv på blot at leve op til et af de 5 ønsker. Jeg ser dem som meget tydelige rettesnore for, hvad der vil fremme et godt liv for mig. Hvad tænker du om dem og dit liv?

"Livet forstås baglæns, men må leves forlæns" sagde Kierkegaard. Kom lige i tanke om citatet. Synes det binder en fin sløjfe for dagens klumme. Hvis jeg/du vælger at lytte til de livserfarne, så har vi en unik mulighed for at realisere vores potentiale, så når vi rammer "udløbsdatoen", er det med et veltillfreds smil - og måske endda med et glimt i øjet ;-)

Som jeg ser det

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

Anette Lauritsen
Michael Lagoni
Camilla Lysgaard
Ulrich Koch Borrits
Thor Hjarsen
Casper Skovgaard
Jens Frimann Hansen
Dorthe Carlsen
Michael Randropp
Tanja Bendixen Kryger
Rolf Lund
Tino Jønsson
Allan Jørgensen
Carsten Bo Jensen
Joy Christensen
Claus Nissen
Jesper Lyngsøe
Christensen
Henrik Lieberkind
Janus Kyhl
Louise Manstrup
Mikael Fock
Franz Veisig
Josephine Vedel
Berit Elmark

Franz Veisig arbejder med HR og marketing. Født og opvokset i Helsingør. I sin fritid er han aktiv i Helsingør Floorball Team og entusiastisk fotograf.

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter. Du kan læse tidligere udgaver på www.helsingordagblad.dk